

[Svend Haugaard.]

kassernes opkrævning af kontingent og udbetaling af dagpenge burde overgå til samme offentlige instans. Dette synspunkt fastholder vi. Vi mener ikke, det er rationelt at bevare kassernes funktion ved kontingentopkrævning og udbetaling af dagpenge, medens et andet kontor klarer kontrol og anvisning. Det giver ekstra administration, og det giver ekstra besvær for de arbejdsledige, som først skal til kontrolstedet for at få bevis for ledighed, og derefter et andet sted hen for at få udbetalt dagpenge. Og da kontrol og anvisning under de nye forhold som nævnt nødvendigvis må ske over de offentlige kontorer, vil det være det eneste naturlige, at alle funktioner samles her.

Når kildeskatten til sin tid begynder at fungere over dataanlæg, vil det være en oplagt ting at knytte kontingentindbetaling hertil såmmen med sygekasse- og alle andre ydelser af samme art, og udelukket er det vel heller ikke, at også udbetalinger skal den samme vej. Det er i hvert tilfælde usandsynligt, at kasserne i fremtiden vil komme til at passe ind i dette billede. Vi må derfor tage lovforslaget som et skridt fremad mod offentlig administration af det samlede område, som ikke må hindre, at vi kommer videre mod en samlet administration af alle sociale ydelser, et socialt supermarked, om man vil, fremfor den nuværende opsplitting.

Denne mulighed for koordination vil vi have for øje i den videre udbygning af det sociale sikkerhedsnet omfattende alle i samfundet, som det er vort ønske at få gennemført. Vi afventer med interesse, hvad socialreformkommissionen har at sige på dette område, når den engang med tiden bliver færdig.

I udvalget ønsker vi gerne at drøfte den forskelsbehandling, der kommer til udtryk ved, at der fortrinsvis skal anvises arbejde til medlemmer af fagforeningskasser, samt de vanskeligheder, som f. eks. en landmand møder ved ikke at kunne blive fuldt medlem, før han har solgt sin ejendom, selv om det er hans faste beslutning at overgå til andet erhverv.

Det er nødvendigt at støtte en større geografisk bevægelighed af arbejdskraften, så det kan virke udlignende mellem overskud

og mangel, og vi tilslutter os derfor helt ønsket om en aktiv arbejdsmarkedspolitik med de selvfølgelig støtteforanstaltninger, som følger heraf. Jeg mener dog, det er naturligt, at vi også i et udvalg ser nærmere på deres størrelser og omfang.

Hvad lovforslaget om privat arbejdsanvisning angår, er vi noget tvivlende over for nødvendigheden af den foreslåede stramning, der vel skal betragtes som et skridt frem imod totalt forbud mod privat arbejdsanvisning. Naturligvis er det ikke heldigt, at arbejdsanvisning inden for samme felt splittes op i mange forskellige initiativer, men der er områder, der ikke naturligt falder inden for den almindelige arbejdsanvisning — det gælder f. eks. særlige grupper af specialuddannede, og det gælder vikarområder — og hvor det kan være naturligt at overlade hvervet til en specielt interesseret organisation, også uden alt for mange dikkedarer med udførlige kontrakter og lignende.

Vi vil gerne se nærmere på dette spørgsmål i udvalget og kan ikke sådan uden videre, ikke uden at være præsenteret for vægtige argumenter, gå ind for en stramning af den pågældende praksis.

Også de nævn og udvalg, der dels eksisterer, dels foreslås, vil vi gerne se nærmere på, men som helhed og bortset fra de nævnte betænkeligheder er vi velvilligt indstillet over for begge lovforslag.

Chr. Madsen: Det her genfremsatte lovforslag om ændring af arbejdsanvisningsloven er ikke en konsekvens af den lov, vi gennemførte med virkning fra 1. april 1967. Det følger af et kompromis, der er indgået i det udvalg, der vistnok hed A-udvalget af 1964, mellem arbejdsmarkedets parter og embedsmænd. Dette kompromis skulle give sig udtryk i, at man fik en højere understøttelse fra den 1. april 1967, og at der skulle arbejdes videre for at nå fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. I anden omgang skulle overgangen af kontrol og anvisning til det offentlige gennemføres med virkning fra den 1. april 1968, og i øvrigt skulle udvalget arbejde videre med en lang række tekniske ændringer.

Det foreliggende lovforslag har LO og arbejdsmarkedsrådet i sin tid godkendt. Jeg har mine tvivl nu. Det er ikke sikkert, at